

et serpéntium, ac reptántium diversíssimas formas, contra malórum hóminum adinventiões péssimas, eorúmdem Sanctórum tuórum précibus complacátus, dexteram invictæ poténtiæ tuæ ad depulsióem nocivórum et largitátem proficuórum semper et ubique propítius exténde.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Tum adhuc sine mitra stans dicit:

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus omnipotens, qui ut murmur insáni pópuli compésceres, et sacerdotium Aaron tibi plácitum comprobáres, virgam ejus áridam germináre, et flores fructíferos producere fecisti, eamdémque in arca testaménti pro signo virtútis tuæ poni jussisti; sed et nobis eódem præságio Christum in ara crucis arefactum, tertia die resurrectione refluóscere, et in Ecclésia novíssimo témpore resuscitánda, per mortem suam die ac nocte fructificáre demonstrásti: te, quæsumus, indulgentissime géneris humáni provisor, ut hæc váscula Sanctórum tuórum receptáculo præparáta, ita gratúita grátia sanctífices, ut ubicúmque in tuo nómine perláta fúerint, intercedéntibus habitatórum ipsórum méritis, cuncta advérsa repéllas, et nullífices, et ómnia utilia múltiplices atque custódias; quátenuis fidéles tui magnítudine sive universitáte beneficiórum tuórum, in parte módica Reliquiárum, integra Sanctórum córpora se percepisse gratuléntur; et per temporália loca ipsórum précibus impénsa, ad ætérna cum eis gáudia possidénda fiduciálius animéntur. Per eúmdem Dóminum nostrum

Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Tunc aspergit eas aqua benedicta:

DE BENEDICTIOE SIGNI,

VEL CAMPANÆ.

SIGNUM vel Campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet Campana ipsa ita suspendi, et situari, ut commode possit intus et extra tangi, tractari, et circui; deinde prope ipsam Campanam benedicendam paratur Pontifici faldistorium; vas aquæ benedicendæ; aspersorium; vas cum sale; lintea munda ad extergendum Campanam, quando opus erit; vas Olei sancti infirmorum; sanctum

Chrisma; thymiana; thus; myrrha, et thuribulum cum igne. Diaconus etiam accipit amictum, albam, cingulum, manipulum, stolam, et dalmaticam albi coloris. Quibus ordinatis, Pontifex in sacristia, aut alio convenienti loco paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem manu gestans, venit prope Campanam, ubi sedens super faldistorium ibidem sibi paratum, dicit cum ministris Psalmos sequentes, videlicet:

Psalmum 50. Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam. Totus dicitur cum Glória Patri, et Sicut erat, prout supra habetur, 12.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtute tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam: * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Eecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi. Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagítte: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus; * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 66.

DEUS misereátur nostri, et benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad advándum me festína.

Confundántur, et reveréantur, * qui quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsū et erubéscant : * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes, qui quærunť te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 85.

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inóps, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecatióis meæ.

In die tribulatióis meæ clamávi ad te : * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in díis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecisti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum. Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédíar in veritáte tua : * læténtur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuerunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor, et misericors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Postremo dicitur Psalmus 129. De profundis clamávi ad te Dómine, prout habetur supra in Benedictione Cœmeterii. 196.

Expletis Psalmis, surgit Pontifex, et stans cum mitra benedicit sal, et aquam dicens : ̄. Adjutórium nostrum, etc., prout habetur supra in Benedictione et Impositione primarij lapidis, 2. et continuans usque ad Oratióem. Deus, qui ad salutem humáni géneris, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex adhuc sine mitra stans dicit absolute sequentem Orationem :

BENE ✠ DIC, Dómine, hanc aquam benedictione cœlesti, et assistat super eam virtus Spíritus sancti; ut cum hoc vásculum, ad invitándos filios sanctæ Ecclésiæ præparátum, in ea fuerit tinctum, ubicúmque sonúerit hoc tintinnábulum, procul recédât virtus insidiántium, umbra phantásmatum, incúrsio túrbinum, percússio fúlminum, læsio tonitruórum, calámitas tempestátum, omnisque spíritus procellárum; et cum clangórem illius audierint filii Christianórum, crescat in eis devotiónis augméntum, ut festinántes ad piæ matris Ecclésiæ grémium, cantent tibi in Ecclésia Sanctórum cánticum novum, deferéntes in sono præcónium tubæ, modulatiónem psalterii, suavitatē órgani, exultatiónem tympani, jucunditatē cymbali; quátenus in templo sancto glóriæ tuæ suis obséquiiis et précibus invitáre váleant multitudinem éxercitus Angelórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Post hæc Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel :

Commístio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobíscum.

ñ. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

DEUS invictæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor; qui advérsæ dominatiónis vires réprimis; qui inimici rugiéntis sævitiam súperas; qui hostiles nequítias poténter expúgnas; te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter

aspicias, benignus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fuerit aspérsa, per invocatiónem sancti tui nóminis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur; et præsentia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus ubique adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

His peractis, Pontifex, accepta mitra, incipit lavare Campanam cum dicta aqua; et ministri prosequuntur lotionem; lavantes eam totaliter intus, et extra, deinde cum linteo mundo extergunt; Pontifice interim cum mitra sedente, et cum aliis ministris dicente Psalmum, cum aliis sequentibus.

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdui fúero.

Nolite confidere in principibus; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, ejus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatē in sæculum, facit judicium injúriam patientibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érgit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum, et víduam suscipiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion : * in generatiónem et generatiónem.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum, quóniam bonus est psalmus : *
Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Edificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscipiens mansuétos Dóminus : * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Deinde Psalmus 147. Lauda Jerúsalem Dóminum, prout habetur supra in Dedicatioe Ecclesiæ, 103. cum Glória Patri.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri :

Béstia, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus soltus.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Sine Glória Patri.

*Deinde Psalmus 149. Cantáte Dóminum cánticum novum : * laus ejus. Prout habetur supra in Dedicatioe Ecclesiæ. 82.*

Postremo Psalmus 150. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus, subsequenter, 83. sed in fine dicitur, Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Quibus finitis, surgit Pontifex cum mitra, et cum pollice dexteræ manus facit ab extra supra Campanam de Oleo sancto infirmorum signum crucis; quo facto, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui per beátum Moysen legiferum fámulum tuum tubas argénteas fieri præcepisti, quibus dum Sacerdotes témpore sacrificií clángerent, sónitú dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fieret præparátus, et ad celebránda sacrificia conveniret; quarum clangóre hortátus ad bellum, molimina prostérneret adversántium; præsta, quæsumus, ut hoc vásculum sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum sancti ✠ ficétur a Spíritu sancto, ut per illius tactum fideles inviténtur ad præmium. Et cum melódiá illius áuribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fidei; procul pellántur omnes insidiæ inimici, fragor grádinum, procélla túrbinum, impetus tempestátum; temperéntur infésta tonitrua; ventórum flabra fiant salúbriter, ac moderáte suspénsa; prostérnat aéreas potestátes dextera tuæ virtútis; ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant, et fúgiant ante sanctæ crucis Filii tui in eo depíctum vexillum, cui fléctitur omne genu, cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confitétur, quod ipse Dóminus noster Jesus Christus, absórpta morte per patíbulum crucis, regnat in glória Dei Patris, cum eódem Patre, et Spíritu sancto, per ómnia sæcula sæculórum.

r. Amen.

Pontifex, accepta mitra, extergit cum linteo mundo crucem a se factam. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam.

8 Toni.

Vox Do - mi - ni su - per a - quas mul - tas, De - us

ma - je - sta - tis in - to - nu - it : Do - mi - nus super

a - quas mul - tas. Ps. Affer - te Do - mi - no fi - li - i

De - i. E u o u a e.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filii Dei : * affer-te Dómino filios arietum.

Affer-te Dómino glóriam, et honórem, affer-te Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Libani.

Et commínet eas tamquam vitulum Libani : * et diléctus quemádmódu filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedicet pópulo suo in pace.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Interim Pontifex cum mitra stans facit cum pollice dexteræ manus de Oleo sancto infirmorum septem cruces exterius super Campanam, et deintus cum Chrismate quatuor pari distantia, dicens; dum quamlibet crucem facit :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ eretur, Dómine, signum istud. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. In honórem sancti N. Pax tibi.

Deinde finitis Antiphona, et Psalmo, ac factis crucibus prædictis, Pontifex stans, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ante arcam fœderis per clangórem tubárum, muros lapideos, quibus adversántium cingebátur exércitus, cádere fecisti; tu hoc tintinnábulum cœlésti bene ✠ dictione perfúnde; ut ante sónitum ejus lóngius effugéntur ignita jácula inimici,

percussio fúlminum, impetus lápidum, læsio tempestátum; ut ad interrogatióem prophéticam, quid est tibi mare, quod fugisti? suis mótibus cum Jordánico retroáctis fluénto respóndeat: A fácie Dómini mota est terra, a fácie Dei Jacob, qui convértit petram in stagna aquárum, et rupem in fontes aquárum. Non ergo nobis Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, super misericórdia tua; ut cum præsens vásulum, sicut réliqua altáris vasa, sacro Chrismate tángitur, Oleo sancto úngitur; quicúmque ad sónitum ejus convénerint, ab ómnibus inimici tentatióibus líberi, semper fidei Cathólicæ documénta secténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

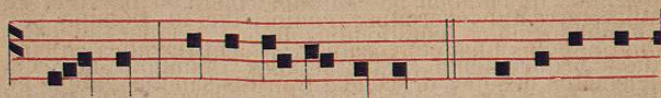
Tum sedet Pontifex, et accepta mitra, imponit in thuribulo thymiama, thus, et myrrham, si haberi possunt. alioquin, quæ ex ipsis habentur : quibus impositis.

thuribulum ipsum supponitur Campanæ, seu signo, ut totum fumum recipiat, schola interim cantante Antiphonam.

8 Toni.

De-us in san-cto vi - a tu-a : quis De-us

ma-gnus, sic-ut De-us no-ster? Ps. Vi-derunt te

a-quæ De-us, vi-de-runt te a-quæ. Eu o u a e.

PSALMUS 76.

VIDERUNT te aquæ Deus, vidérunt te aquæ : * et timé-runt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt : * vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Quibus dictis, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit :

OREMUS.

OMNIPOTENS dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptionem dormiénte in navi, dum obórta tempestas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte, dissiluit, tu necessitatibus pópuli tui benignus succúrre; tu hoc tintinnábulum sancti Spíritus rore perfúnde; ut ante sónitum illius semper fúgiat bonórum inimicus; invitétur ad fidem pópulus Christiánus; hostillis terreátur exercitus; confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus : ac sicut Davidica cithara delectátus désuper descéndat Spíritus sanctus ; atque ut Samuэле agnum lacténtem maetánte in holocáustum regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam répulit adversántium : ita dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica; fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Demum Diaconus, sacris vestibus albi coloris paratus, dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 10.

IN illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et mulier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam, et huic erat soror nómine Maria, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illius. Martha autem satagébat circa frequens ministérium : quæ stetit, et ait : Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens dixit illi Dóminus :

Martha, Martha, solícita es, et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evangeliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE,

ET IMPOSITIONE CRUCIS PROFICISCENTIBUS IN SUBSIDIUM,

ET DEFENSIONEM FIDEI CHRISTIANÆ, SEU

RECUPERATIONEM TERRÆ SANCTÆ.

PROFECTURUS in subsidium, et defensionem fidei Christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ, genuflectit ante Pontificem, coram quo unus ministrorum tenet crucem benedicendam illi imponendam. Tum Pontifex stans sine mitra, dicit super Crucem:

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Y. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui crucis signum pretiósó Filii tui Sáanguine dedicásti, quique per eámdem crucem Filii tui Dómini nóstri Jesu Christi mundum redímere

voluísti, et per virtútem ejúsdem venerábilis crucis humanum genus ab antiqui hostis chirógrapho liberásti; te suppliciter exorámus, ut dignéris hanc crucem paterána pietáte bene ✠ dicere, et cœlestem ei virtútem, et grátiam impartíre; ut quicumque eam in passiónis et crucis Unigéniti tui signum ad tutelam córporis, et animæ super se gestáverit, cœlestis grátiae plenitudinem in ea, et munímen váleat tuæ benedictiónis accipere. Quemádmódu virgam Aaron ad rebéllium perfidiam repelléndam benedixísti, ita et hoc signum tuæ dextera béne ✠ dic; et contra omnes diabólicas fraudes virtútem ei tuæ defensionis impédas: ut portántibus illud animæ páriter, et córporis prosperitátem cónferat salutárem, et spirituália in eis dona multiplicet. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Pontifex aspergit Crucem ipsam aqua benedicta, et super recepturum ipsam dicit:

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus et omnipotens Deus, splendor, et imágo Patris, et vita ætérna; qui tuis discipulis asseruísti, ut quicumque vult post te venire, semetípsum abneget, et suam crucem tollens te sequátur; quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum, qui juxta verbum tuum seípsum abnegáre, suámque crucem tollere, et te sequi, ac contra inimícos nostros pro salute pópuli tui elécti properáre, et pugnáre desiderat, semper, et ubique prótegas, ac a periculis ómnibus éruas, et a vínculo peccatórum absólvas, acceptúmque votum ad effectum dedúcas optátum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, et vita, et in te sperántium fortitúdo, ejus iter bene dispónas, et próspéra cuncta concédas; ut inter præsentis sæculi angústias, tuo semper auxilio gubernétur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaélem, qui